

Op zoek naar de balans tussen daadkracht en voorzorg in de opsporing. Een verkennend onderzoek naar de aanpak van het probleem van tunnelvisie in het Programma Versterking Opsporing (2013). I. Helsloot en J. Groenendaal (Crisislab, Renswoude). Verkenningen 63

Doelstelling

Nagaan in hoeverre in het Programma Versterking Opsporing (PVO) rekening gehouden is met de spanning tussen enerzijds het verhogen van het aantal afgehandelde strafzaken en anderzijds het minimaliseren van de kans op onterechte veroordelingen.

Onderzoeksvraag

In hoeverre heeft het PVO bij de analyse van het veronderstelde probleem van tunnelvisie rekening gehouden met de spanning tussen de daadkracht en voorzorg?

Methoden van onderzoek

- interviews
- literatuurstudie
- documentenanalyse

Samenvatting

De verkenning gaat in op de vraag in hoeverre in het PVO bij de analyse en aanpak van tunnelvisie rekening is gehouden met de spanning tussen het verhogen van het aantal afgehandelde strafzaken (daadkracht) en het minimaliseren van het aantal onterechte veroordelingen (voorzorg).

Een analyse van het kwaliteitsbeleid gericht op de opsporing door de politie, laat zien dat het PVO vooral een voortzetting is van een al voor Posthumus ingezette en autonome professionaliseringsdrang. Dit proces heeft in feite slechts een extra impuls gekregen door de commotie rond de Schiedammerparkmoord. Het PVO heeft vooral tot professionalisering geleid ten koste van de efficiency en dus daadkracht van de opsporing. De onderzoekers pleiten dan ook voor meer onderzoek om te komen tot inzichten die leiden tot een optimale balans tussen daadkracht en voorzorg.